pag. 692. 5. Wana nalja jutt.

Jüri päewal süntsin, küindla päewal küntsin,
Waar pikuse walge märaga, mära läks keskelt
poolest; Wötsin wäedi sidusin kinni, Wäet kaswis
taewa, Wötsin wäetist kinni ronisin taewa,
Sinu isa söötis sigu taewas; Peetrus ja Paulus mängisid
kaardid, Tahtsin maha tulla taewast, Obune oli
teisi kohta lähnud, Mötelsin mis nüüd teha, Sain hea
nöuu, Küsisin sinu isa käest külimittu sea aganaid.
Tegin aganatest köie ja tulin maha tulema, Aganad
said otsa, Siis wötsin aga ühte puhku köit ülewalt poolt
ja panin alla poole, Wiimati läks köis katki, Kukkusin
pölwist saadik maa sisse, Siis läksin töin kodust labida,
Ja kaewasin ennast wälja. Läksin kodu, naene ei tunnud
enam, Walget mära aga ei olnud kuskil enam.
Unt oli mära pea ära wötnud, Kehast saanud
weel kaks obest, Kirju wars ja must täkk, Warsast
sai hea künni obune, Täkk aga upus wirtsa lompi ära.
See on köik tösi kui törre pöhjas wesi.

6. Herra tütar ja proua tütar. pag. 693.

Wanast elanud üks härra, temal surnud proua ära
ja jätnud ühe, aastase tütre maha. Härra armastanud
tütart kui silma tera. Kui ta uue proua wötnud
saanud ta warsti teise tütre, lapsed kasnud suureks;
esimese proua tütar olnud kuri ja söna kuulmata,
teine tütar olnud aga helde südamega ja wirk
teinud köik mis kästi. Kord saatnud härra
noorema tütre metsast marju korjama, annud talle
leewa koorikud kotti söögi tarwis. Tüdruk lähnud metsa
ja juhtunud ühe weikse saana kurtsiku juure,.
Üks wana moor tulnud saanast wälja ja küsinud:
„Anna mulle süüa?" Tüdruk annud temale
leewa koorikuid süüa; kui see wana moor söönud
saanud siis ütelnud ta: „Nüüd wöta pühi minu saun
ära ja raputa pühked sohu laiali, siis saad palju
marju." Tüdruk tehnud nii wiisi kui kästud, ja
kui ta sohu lähnud saanud ta palju marju. Kui ta
marjadega kodu lähnud olnud härral hea meel ja
kütnud tütre üsinust. Teine kord saatnud ta